

שיעור מוסר על פי החסידות

כאייל תערוג

להיזהר מחילול שם שמים

מלוקט מדבריו של מו"ר הרב
אייל עמרמי
שליט"א

ראש השנה

העלון מוקדש

להצלחת

אוראל ורות חתונה
גל בלחסן בן גילה
דוד דודי בן רחל חל
הודיה רבקה בת שירה
ללידה קלה ופרנסה בשפע
לזיווג הבוגר
יוסף בן רחל אייל בן אסתר
דוד רועי בן רבקה
לינור בת רחל עדי בת דינה

לרפואה שלימה

רבקה בת ג'ורן שרה
דינה בת נעמי
חנה בת שרה
חיים בן שמחה
יגאל גד זוהר בן ברוריה
עמוס אליעזר בן דליה
אליעזר בן דליה
יוסף בן כמונה
שי צדיק בן אביבה

לעילוי נשמות

ניסים עמר בן סימי ז"ל
רוני ראול בן שורקיה ז"ל
רחמים בן יוסף נגר ז"ל
אביבה בת דליה ז"ל
אליעזר בן מלכה ז"ל
מזל בת רוזה ז"ל
שולמית בת סמרה ז"ל
אברהם בן רחל ז"ל
יואב בן נעימה ז"ל
משה גואטה בן מרים ז"ל

העלון מוקדש לעילוי נשמות אילנה כותון בת מלכה ת.נ.צ.ב.ה.
העלון מוקדש לע"נ משה בן רחל ז"ל | שושנה בת לטיפה ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.

זכויות ההתחזקות בעלון לעילוי נשמות דוד גולן בן שושנה יעקב בן חתית
ולרפואת יהושע בן טרח ושרה בת לוזו

לקבלת העלון השבועי למייל הכנסו לאתר <https://ayal-taarog.org.il/>

השיעור השבועי כאיל תערוך

מפי מו"ר ועט"ר הגאון הגדול הרב אייל עמרמי שליט"א

לקבלת העלון, להפצה והוספת מוקדים, להקדשות והנצחות ולכל ענייני העלון אהרון 052-9695044.
לקבלת העלון באיזורכם:

נשר אלמוג מזרחי 050-7300770
טבריה ינון אבוטבול 053-7328642
טפחות (מושב) אביאל לסרי 058-7762080
יבניאל שמואל אליעזר פרץ 053-3428761
יקנעם והאזור נתנאל 054-7999768
כרמיאל שחר דוד ויצמן 052-4605373
מעלות אלירן כהן 050-6096476
מגדל העמק משה סויסה 053-8280661
נהריה גיא 052-6161523
נווה שאנן נתנאל חיון 054-7724310
נתניה שמרון רוזנצויג 054-4320790
עכו אופיר גלרנטר 054-9851525
עפולה אלי אסולין 054-6467078
צפת ומירון יוסף בן דוד 052-4578972
קצרין ברק פוגלהוט 053-2730024
קרית ביאליק שאול תשובה 052-5422265
קרית חיים עופר ביטון 050-9371476
קרית מוצקין אבי גזית 052-6045037
קרית שמואל אביעד זנו 052-6994942
קרית שמונה גל בלחסן 054-8315153
שלומי יובל 053-5882799

דרום הארץ

אבן שמואל מיכאל לוי 050-4144121
אופקים 055-6748213
אילת רון אליהו 052-5541715
אשדוד מרדכי בטיטו 054-7515500
אשקלון נדב משה 053-2823666
באר שבע יעקב לוזיה 054-8770770
דימונה בן שושן 054-8405397
ירוחם אליה בונדי 053-5548154
כרמי גת גיל-עד ששון 052-3840648
מושב איתן רועי קדושים 050-3240240
מושב זרחיה אברהם 050-5922001
מושב מנוחה יקיר 055-5537680
מושב רווחה אודי מישאל 050-4304342
מושב שדה עוזיהו פני גלם 054-4439808
מצפה רמון יניב הרוש 052-7026200
מרכז שפירא דוד רועי 050-5887712
נירגלים מאור שטרית 058-4314314
נתיבות אדיר 052-4694367
ערד רחמים 052-7186779
קרית גת אביהו שקלים 050-6656562
קרית מלאכי ניסים 052-6494317
שדרות בן-ציון 050-6462038

חוץ לארץ

אומן נחמן קלור 1-380-50-5776453
לוס אנג'לס הוד 1-818-9345753
מיאמי שבי 1-910-9640474
ניו יורק יוסי 1-651-2464179

מרכז הארץ ירושלים ויהודה ושומרון

אדם משה הלוי 050-4177727
אור יהודה יצחק 050-4112334
אחינעז יחזקאל לוי 050-4949923
אליכין אסף סובעי 050-9262636
אפרת יוחאי ביטון 054-8780189
אריאל אביב פינטו 054-4461239
בית אל אריאל 052-8262245
בית דגן נהוראי ערוסי 053-7209069
בית שמש רועי רפאל 058-6161919
ביתר דניאל סעדי 052-8347490
בן זכאי (מושב) בן ציון 054-2188885
בני ברק בן סעדה 050-2909702
בת ים כהן שמענוב 052-2835442
גבעתיים אלי פלאש 050-2233507
גדרה שי 054-8348303
גני יבנה עמית בן דוד 053-3610345
גניתקה שניר קהלני 050-6431554
הוד השרון שי כהן 054-3177270
הר שמואל נריה מפיץ חדש! 050-5337750
הרצליה הפרופסור 053-3338923
חולון אורן 054-5912934
חשמונאים נאור 052-4624432
טלמון מאור נשיא 052-3715507
יבנה עמית 054-2919221
ירושלים ירון 052-9695044
כפר סבא אופיר דוד 054-5805367
לוד אדם 054-7967670
מודיעין הראל צרויה 050-2591591
מושב ישעי אדיר באשרי 050-9876481
נס ציונה דוב 054-2639782
עמנואל עדי טרומן 055-5580916
פתח תקוה יעקב בן אליהו 052-2756047
קרית עקרון אבישי משה 053-2466221
ראש העין הראל 052-5002090
ראשון לציון דניאל יעקובוב 054-3371560
רחובות איתן אזולאי 054-2390447
רמלה אמיר חגי 052-5094474
רמת גן וקרית אונו עמרם 053-3139506
רעננה איתי שוורץ 053-2239377
שוהם גיא בן עמי 050-4535354
תל אביב מאיר 053-3145436
דרום תל אביב דודי 050-5990055
תל ציון (כוכב יעקב) עמית 050-3564444

צפון הארץ

אור עקיבא דניאל חיים 054-9203184
בית שאן חגי 055-9191732
בנימינה אופק שמעוני 054-5557248
הקריות והסביבה מרדכי אוחיון 054-2399998
חדרה 058-3297724
חיפה אהרן חזן 058-3888899

סך עלות חוברת אחת שמקרכת עוד יהודי לקב"ה בסה"כ 1 ש"ח בלבד
המעוניין לתרום ולשלוח חלק בזיכוי הרבים. יפנה לאהרון - 052-9695044

גיליון שצ"ב - ראש השנה

ד	שייך לכל אחד מאיתנו
ה	העונש הקשה בעולם
ו	אחריות עצומה של עובדי השם
ז	חילול השם בדברים הקטנים
ח	לחייך לאנשים ברחוב
ט	סיפורים אישיים מחזקים
י	מי שנותן מקום לאחרים - מקבל מקום בלב שלהם
יא	סיפורי צדיקים
יב	רבי סלמן אליהו זצ"ל

להיזהר מחילול שם שמים

שהוא צדיק יסוד עולם. אוהב תורה, אוהב מצוות, בעל חסד גדול, אוהב את הבריות, נוח לבריות ונוח למקום, ירא שמים אמיתי. מה אכפת לנו אם חסרה לו אצבע? מה אכפת לנו אם יש לו צלקת? מה אכפת לנו אם איזו פגיעה גופנית? הרי הקדוש ברוך הוא מסתכל על הלב, לא על הצורה החיצונית. למה הוא פסול לשרת בקודש?

אבל התורה מלמדת אותנו כאן יסוד עמוק מאוד.

ספר החינוך כותב שטבע בני אדם להיות מושפעים ממה שהם רואים. רוב פעולות בני האדם רצויות אל לב רואיהם לפי חשיבות עושיהן. כאשר אדם רואה אדם מכובד, אדם נאה

נמצאים אנו ביום הדין הגדול, וימים אלו אינם רק לזמן לבקש חיים ברכה ופרנסה.

אלא זמן שבו כל אדם עומד לפני מלך מלכי המלכים ושואל את עצמו: איזה רושם אני משאיר בעולם?

האם המעשים שלי מקרבים את הבריות ולאביהם שבשמים, או חלילה גורמים להפך?

אחד העוונות החמורים ביותר שעליהם הזהירו רבותינו הוא עוון חילול השם. שבו האדם במעשיו ובהתנהגותו גורם לאחרים לזלזל בכבוד שמים,

התורה אומרת בפרשת אמור: "אך אל הפרוכת לא יבוא ואל המזבח לא יגש כי מום בו". אדם קורא את הפסוק ושואל את עצמו: למה? הרי יכול להיות כהן

על הראש צריך לדעת שהוא נושא על כתפיו אחריות עצומה. אנשים מסתכלים עליו. יש אדם שמעולם לא פתח גמרא. יש אדם שמעולם לא למד הלכה. יש אדם שכל מה שהוא יודע על יהדות נקבע לפי ההתנהגות של אותו יהודי שפגש ברחוב, באוטובוס, במכולת או במקום העבודה.

כאשר אדם דתי מחייך לבריות, מדבר בנחת, מכבד את הזולת, מוותר, סולח, מתנהג בדרך ארץ – הוא עושה קידוש השם עצום. אנשים מסתכלים ואומרים: אשרי אביו שלימדו תורה, אשרי רבו שלימדו תורה. תראה איזה אדם נעים. תראה איזה אדם טוב. הלוואי שגם אנחנו נהיה כך.

אבל כאשר אדם דתי צועק, מתקוטט, מתנהג בגסות רוח, מעליב או פוגע באחרים, אנשים אינם אומרים "פלוגי צעק". הם אומרים: "תראה איך דתי מתנהג". "תראה איך נראים אנשים של תורה". "זאת היהדות?"

וכאן כבר מתחיל חילול השם.

ספר החינוך אומר שכל הפרשה הזאת באה ללמד אותנו כמה צריך אדם להיזהר שלא יתחיל שם שמים על ידו. וכאן מגיעים לנקודה אולי החמורה ביותר בתורה כולה. מהו העוון החמור ביותר? אנשים חושבים עבודה זרה, גילוי עריות, שפיכות דמים. אבל חז"ל מלמדים אותנו שיש עבירה אחת שהחומרה שלה מיוחדת מאוד – חילול השם.

הרמב"ם מביא את דברי חז"ל במסכת יומא על ארבעה חילוקי כפרה. יש עבירות שהתשובה מכפרת עליהן. יש עבירות שצריכות גם יום הכיפורים. יש עבירות חמורות יותר שצריכות גם ייסורים. אבל חילול השם הוא דבר אחר לגמרי.

במראהו ונאה במעשיו, הוא מתרשם ממנו ומקבל את דבריו. אבל כאשר יש דבר שמעורר אצל האדם תחושת ריחוק או אי נעימות, אפילו אם אין בזה שום חיסרון אמיתי, כבר נפגעת ההשפעה.

לכן עובדי השם צריכים להיות חלון הראווה של הקדושה. אדם שיש לו חנות בגדים, מה הוא שם בחלון הראווה? את הסחורה הישנה? את מה שאף אחד לא רוצה לקנות? ודאי שלא. הוא שם את הדברים היפים ביותר, את הדברים המושכים ביותר, כדי שמי שיעבור ברחוב ירגיש רצון להיכנס.

כך גם בית המקדש. אנשים היו מגיעים מכל העולם, כמו שנאמר "כי ביתי בית תפילה יקרא לכל העמים". הם באו לראות את עבודת השם, להתרשם מן הקדושה, ללמוד איך נראה עם ישראל. הקדוש ברוך הוא רצה שכאשר אדם ייכנס למקדש הוא ירגיש משיכה לקדושה, הערצה לעבודת השם, רצון להתקרב לבורא עולם.

אין כאן חלילה זלזול כהן בעל מום. הוא קדוש. הוא אוכל בקודשים. הוא חלק ממשפחת הכהונה. אבל כאשר אדם עומד לייצג את הקדוש ברוך הוא בפני הציבור, הוא כבר לא אדם פרטי בלבד. הוא הופך להיות שליח, הוא הופך להיות נציג, הוא הופך להיות אדם שכל תנועה שלו וכל הנהגה שלו משפיעה על אנשים אחרים.

שייך לכל אחד מאיתנו

היסוד הזה לא שייך רק לכהנים בבית המקדש. הוא שייך לכל אחד מאיתנו. אמנם אין לנו היום בית מקדש, אבל יש לנו בתי כנסיות, בתי מדרשות, ישיבות, כוללים ומקומות עבודה. כל יהודי שהולך ברחוב עם כיפה

חז"ל אומרים שעל זה נאמר "אשר ישכבון את הנשים הצובאות". וכי עלה על דעתך שכהנים היו עושים דבר כזה בבית המקדש? אלא מתוך שעיכבו אותן מלחזור לבתיהן ולהיות עם הבעל שלהם, מעלה עליהם הכתוב כאילו עשו כך.

הקדוש ברוך הוא ראה את חילול השם הזה ואמר לעלי: "ותכבד את בניך ממני". במקום לסלק אותם מן התפקיד, השארת אותם במקומם. ולכן באה השבועה הנוראה: "ולא יהיה זקן בביתך כל הימים". חז"ל אומרים שכל בני משפחתו של עלי היו מתים צעירים במשך דורות רבים.

תחשבו מה זה. לא המן קיבל עונש כזה. לא נבוכדנצר קיבל עונש כזה. דווקא עלי הכהן, הצדיק הגדול, וכל זאת למה? בגלל שהיה חילול השם בבית המקדש.

ומכאן אנחנו צריכים ללמוד עד כמה הקדוש ברוך הוא מדקדק בכבוד שמו. לפעמים אדם אומר: "מה כבר עשיתי?" הוא לא עבר עבירה מפורשת. הוא לא אכל דבר אסור. הוא לא חילל שבת. אבל אם אנשים הסתכלו על ההתנהגות שלו ואמרו: "ככה נראה יהודי דתי?" – צריך לדעת שהדבר הזה חמור מאוד.

ולכן כל אחד מאיתנו צריך לשאול את עצמו בכל יום: כשאנשים פוגשים אותי, האם הם מתקרבים לקדוש ברוך הוא או מתרחקים ממנו? האם מי שפוגש אותי אומר "איזה יופי של תורה" או חלילה אומר ההפך? זאת השאלה שכל יהודי צריך לשאת איתו כל החיים, משום שבסופו של דבר כולנו שגרירים

על חילול השם נאמר: "אם יכופר העוון הזה לכם עד תמותון". כלומר, אפילו תשובה, אפילו יום הכיפורים, אפילו ייסורים – עדיין אין הכפרה מושלמת עד יום מותו של האדם.

למה? מפני שבכל עבירה רגילה האדם פגע בקשר שבינו לבין הקדוש ברוך הוא. אבל בחילול השם הוא פוגע גם באחרים. הוא גורם לאחרים להתרחק מהקדושה. הוא גורם לאנשים להסתכל על התורה בצורה לא נכונה. לכן החומרה גדולה כל כך.

העונש הקשה בעולם

הדוגמה המזעזעת ביותר לכך היא עלי הכהן. כשאנחנו חושבים על אנשים שקיבלו עונשים קשים בתנ"ך, אנחנו חושבים על פרעה, על המן, על נבוכדנצר, על סנחריב. אבל האמת היא שהעונש הקשה ביותר בתנ"ך ניתן דווקא לעלי הכהן, שהיה אחד מצדיקי עולם.

הנביא מספר שעלי היה זקן מאוד ושמע את כל אשר עושים בניו. בניו היו כהנים בבית המקדש. חז"ל מלמדים שלא היו עוברים עבירות כפי שנראה מפשט הפסוקים, אבל הייתה אצלם הנהגה שגרמה לחילול השם. נשים יולדות היו מגיעות לבית המקדש עם קורבן קטן של יונים. בקורבן כזה אין כמעט רווח לכהן. לעומת זאת אנשים שהביאו פרים, אילים וכבשים – שם היו מתנות כהונה רבות יותר.

ומה היו עושים בני עלי? את בעלי הקורבנות הגדולים היו מקדימים, ואת הנשים העניות היו משאירים להמתין שעות ארוכות. אותן נשים היו מגיעות ממרחקים, לאחר לידה, עייפות, חלשות, מחכות כל היום בשמש עד שלפעמים כבר לא יכלו לחזור לביתן באותו יום.

של מלך מלכי המלכים בעולם הזה.

אחריות עצומה של עובדי השם

כאשר מתבוננים בדברי חז"ל ובדברי הרמב"ם על חומרת חילול השם, מתחילים להבין עד כמה האחריות המוטלת על אדם ירא שמים היא עצומה.

פעמים רבות אדם חושב שעבודת השם מסתכמת בתפילין, בציצית, בלימוד תורה, בשמירת שבת ובכשרות. ודאי שכל אלו הם יסודות היהדות, אבל התורה מלמדת אותנו שיש דבר נוסף שמלווה את האדם בכל רגע ורגע – כיצד הוא גורם לאנשים אחרים להסתכל על הקדוש ברוך הוא.

הרמב"ם כותב שיש דברים שהם בכלל חילול השם אף על פי שאינם עבירות ממש. אדם יכול לעשות מעשה שאין בו שום איסור מפורש, ואף על פי כן אם הבריות מרננות אחריו ונוצר זלזול בכבוד התורה, הרי זה בכלל חילול השם. לדוגמה, אדם לקח סחורה ואינו משלם מיד. יכול להיות שאין כאן גזל, יכול להיות שהוא מתכוון לשלם, אבל אנשים רואים ואומרים: "הנה, אדם דתי לוקח ולא משלם", כבר נגרם נזק, כבר נוצר רושם שלילי.

וכן אדם שדיבורו אינו בנחת עם הבריות, הוא צועק, הוא מקפיד, הוא מתקוטט. בכל מקום יש ויכוחים, בכל מקום יש מריבות. אנשים רואים אותו עם כיפה, רואים אותו עם זקן, שומעים אותו מדבר בשם התורה, ואז שואלים את עצמם: אם כך נראית התורה, מה היא כבר נתנה לו? איפה העדינות? איפה הענווה? איפה אהבת ישראל?

לכן כותב הרמב"ם שהדרך של תלמיד חכם צריכה להיות שונה לחלוטין.

דיבורו בנחת עם הבריות, מקבל כל אדם בסבר פנים יפות, עלוב ואינו עולב. שומע חרפתו ואינו משיב. אדם צריך להיות אדם שאנשים נהנים לפגוש אותו. שכאשר הוא נכנס לחדר, הוא מביא איתו אור ולא חושך, שמחה ולא מתח, שלוהה ולא מריבה.

וזה מה שאנחנו מוצאים אפילו אצל משה רבנו. הרי אם נשאל כל אדם מה היה החטא של משה רבנו במי מריבה, נקבל תשובות שונות. אבל הרמב"ם מדגיש נקודה מיוחדת. הוא כותב שמשה רבנו נטה שם לצד הכעס. כשאמר לישראל "שמעו נא המורים", היה בזה פגם דק מן הדק, אבל אצל אדם במדרגתו של משה רבנו זה כבר נחשב חילול השם.

צריך להבין על מי מדובר. ארבעים שנה הוא סוחב את עם ישראל במדבר. ארבעים שנה של תלונות, טענות, ניסיונות, קשיים. כאותו זמן גם אחותו מרים נפטרה. אדם נמצא בשעת צער גדולה. ובני ישראל שוב מתלוננים. ובכל זאת, הקדוש ברוך הוא מדקדק עם משה רבנו כחוט השערה.

למה?

מפני שכל עם ישראל מסתכל עליו. כל מילה שלו היא שיעור. כל תנועה שלו היא לימוד. כאשר אדם נמצא בעמדה שבה אחרים לומדים ממנו איך לעבוד את השם, האחריות שלו גדלה פי כמה וכמה.

הרמב"ם כותב שכל תנועותיו וכל דיבוריו של משה רבנו היו נלמדים על ידי העם. לכן אפילו דבר שנראה לנו קטן מאוד, אצל אדם במדרגה כזאת נחשב פגם עצום.

חילול השם בדברים הקטנים

ומכאן צריך כל אדם ללמוד לעצמו.

וזאת הסיבה שחז"ל הפליגו כל כך בחשיבות קידוש השם. כל התפילה שלנו מלאה בזה. "יתגדל ויתקדש שמה רבא". "יהא שמה רבא מבורך". "ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד". שוב ושוב אנחנו מבקשים דבר אחד – שהשם יתגדל בעולם.

אבל איך השם מתגדל בעולם? לא רק על ידי דרשות. לא רק על ידי ספרים, אלא על ידי ההתנהגות שלנו.

לחיך לאנשים ברחוב

כאשר יהודי מחיך לאדם אחר, הוא הולך ברחוב ואומר לאנשים 'בוקר טוב', 'ערב טוב', הוא לא מתעלם והולך עם פרצוף רציני.

אדם הולך בשבת ברחוב, כל יהודי שהוא רואה הוא צריך להגיד לו 'שבת שלום', איך אפשר לראות יהודי בשבת ולא לומר לו שבת שלום?

כאשר יהודי מתנהג כמו שצריך שם השם מתגדל. כאשר יהודי מוותר על הכבוד שלו, הוא רואה את השכן מבוגר זורק את הזבל, הוא לוקח ממנו את השקית והולך בעצמו לזרוק באשפה, זה קידוש השם.

כאשר יהודי שותק במקום לצעוק – עקפו אותו בתור לסופר, הוא עומד בתור וכאילו הוא שקוף, בא מישהו מהצד ועוקף אותו, והוא שותק הוא מבין שהשם רוצה שהוא ישאר פה עוד קצת, יש מהשמים ענין שהוא ישאר עוד שתי דקות בסופר, לא יודע למה אבל ככה רצו מהשמים, הוא שותק – השם מתגדל ומתקדש, אנשים רואים הנה עקפו אותו והוא לא עורר מהומה, הוא לא צעק ואמר 'מה אתה לא רואה שאני פה'. כאשר יהודי משלם ביושר, מדבר ביושר ומתנהג ביושר, השם מתגדל. ומנגד, כאשר אדם צועק,

נכון, איננו משה רבנו. אבל גם אנחנו משפיעים.

אבא משפיע על ילדיו. בעל משפיע על אשתו. שכנים מסתכלים אחד על השני. עובדים מסתכלים על האדם הדתי במקום העבודה. נהג מסתכל על הנהג שלידי. אנשים מסתכלים.

פעמים רבות אדם אינו שם לב כמה עיניים בוחנות אותו. הוא חושב שהוא סתם עומד בתור בסופר. אבל מישהו רואה איך הוא מגיב כשעוקפים אותו. הוא חושב שהוא סתם נוסע בכביש. אבל מישהו רואה איך הוא מגיב כשחותכים אותו. הוא חושב שהוא סתם מדבר עם פקיד בבנק. אבל מישהו שומע את הטון שלו.

וכאן נמדדת עבודת השם האמיתית.

קל להיות נחמד כאשר הכל מסתדר. קל לחיך כשכולם מחייכים אליך. אבל כאשר אדם נפגע, כאשר מישהו מעליב אותו, כאשר מישהו מקפח אותו, כאשר הוא מרגיש שנעשה לו עוול – שם מתגלה אם הוא באמת חי עם התורה.

לכן הרמב"ם מלמד אותנו שחילול השם אינו רק עבירות גדולות. לפעמים חילול השם נמצא בדברים הקטנים ביותר של חיי היום יום. אדם נכנס לחנות ומדבר בזלזול למוכר. אדם צועק על פקידה. אדם מתווכח עם שכן. אדם רב על מקום חניה. כל הדברים הללו אולי נראים קטנים, אבל כאשר אדם נושא על ראשו כיפה, הדברים מקבלים משמעות אחרת לגמרי.

הרי אדם דתי הוא שגריר. תארו לעצמכם שגריר של מדינה זרה. הוא נמצא במדינה אחרת ומייצג את ארצו. אם הוא יתנהג בצורה מבישה, אנשים לא יאמרו "פלוגי התנהג לא יפה". הם יאמרו "זאת המדינה שהוא מייצג". כך בדיוק יהודי שמייצג את הקדוש ברוך הוא.

קידוש השם האמיתי.
לא רק בבית הכנסת. לא רק בבית המדרש. אלא במכולת, בכביש, במעלית, בעבודה, בבנק, בקופת חולים ובכל מקום שבו יהודי פוגש יהודי אחר.
כי בסופו של דבר, האדם אינו נמדד רק במה שהוא לומד, אלא גם במה שאנשים לומדים ממנו.
וזה הרבה יותר קשה מללמוד דף גמרא. כי ללמוד דף גמרא אפשר שעה או שעתיים ביום. אבל לעבוד על המידות צריך עשרים וארבע שעות ביממה.
לכן זמן התקיעות בראש השנה הוא אמנם הזמן שבו מכריזים ה' הוא המלך. אך ההכרזה האמיתית היא לא רק ביום זה ובזמן הזה, אלא כל רגע ורגע במהלך השנה והחיים שלנו שבו אנו מכריזים בכל מקום שאנחנו נמצאים: ה' הוא המלך!

מעליב, פוגע, מתווכח ומתקוטט – השם חלילה מתחלל.
לכן צריך כל אחד לעשות לעצמו חשבון נפש. לפעמים אדם מדקדק במצוות שבין אדם למקום אבל שוכח את המצוות שבין אדם לחברו. הוא מקפיד על כל חומרה אפשרית, אבל בבית הוא כועס. הוא מדקדק בכל פרט קטן בהלכה, אבל ברחוב הוא חסר סבלנות. הוא לומד שעות ארוכות, אבל לא יודע לחייך לשכן.
התורה רוצה מאיתנו משהו אחר. התורה רוצה שנהיה אנשים שמקרינים את אור השכינה.
שכאשר אדם פוגש אותנו, הוא ירגיש טוב יותר. שכאשר אדם מדבר איתנו, הוא ירגיש יותר קרוב לקדוש ברוך הוא. שכאשר אדם רואה אותנו, הוא יאמר בלבו: אם כך נראים אנשים של תורה, אני רוצה להיות קרוב לתורה. וזהו

סיפורים אישיים מחזקים

יש לכם סיפור אישי? שתפו אותנו ונפרסם. במייל d0545314210@gmail.com בוואצאפ: 052-9695044

מי שנותן מקום לאחרים - מקבל מקום בלב שלהם

בעיר אחת היה בית כנסת עתיק שבו היה מקום קבוע לאחד מזקני הקהילה, רבי אליהו שמו. במשך חמישים שנה הוא ישב באותו מקום, התפלל באותה פינה והאיר פנים לכל אדם שנכנס לבית הכנסת.

יום אחד רבי אליהו חלה ונאלץ להישאר בבית. בני הקהילה התגעגעו אליו מאוד. הם היו רגילים לראות אותו מגיע מוקדם לתפילה, מסדר את הספרים ומברך כל אחד בחינך. עברו כמה שבועות, ואחד המתפללים הצעירים שם לב לדבר מוזר: הכיסא של רבי אליהו נשאר ריק, אבל אף אחד לא התיישב עליו.

הוא שאל את הגבאי: "מדוע לא נותנים למישהו לשבת שם? הרי אין בזה איסור". ענה לו הגבאי: "זה לא בגלל הכיסא עצמו. זה בגלל מה שהוא מסמל. הכיסא הזה מזכיר לנו אדם שהיה כאן כל כך הרבה שנים, נתן כבוד לתפילה ולבית הכנסת, והיה אכפת לו

מכל יהודי".
הבחור הצעיר החליט ללכת לבקר את רבי אליהו. כשהגיע לביתו, מצא אותו יושב חלש אך שמח.
אמר לו הבחור: "רבי אליהו, כל בית הכנסת מחכה לך".
חיך הזקן ואמר: "אל תחשבו שהעיקר הוא שאני יושב שם. העיקר הוא שכל אחד ירגיש שיש לו מקום בבית הכנסת ובעם ישראל".
שאל אותו הבחור: "איך אדם זוכה לכך שיאהבו אותו כל כך?"
השיב רבי אליהו: "מי שמחפש מקום לעצמו - לפעמים נשאר לבד. אבל מי שנותן מקום לאחרים - כולם נותנים לו מקום בלב שלהם".
הדברים נכנסו עמוק בלבו של הבחור. כשחזר לבית הכנסת, התחיל לשים לב לאנשים חדשים שנכנסים. הוא היה ניגש אליהם, מזמין אותם לשבת לידו, שואל לשלומם ומנסה לגרום להם להרגיש בבית.
כעבור זמן מה, אמר לו הגבאי: "אתה יודע, הכיסא של רבי אליהו כבר לא ריק".
הבחור הסתכל ולא הבין.
אמר הגבאי: "לא בגלל שמישהו ישב עליו, אלא בגלל שהמסר שלו עבר הלאה. עכשיו יש עוד אדם שממשיך את הדרך שלו".
לפעמים אדם חושב שהשאיר אחריו רק מקום ריק, אבל אם הוא חי נכון - הוא משאיר אחריו דרך. ומי שממשיך אותה, הופך את הזיכרון שלו לאור חי.

סיפורי צדיקים

רבי שלמן אליהו זצ"ל - ב' תשרי:

רבי שלמן אליהו זצ"ל היה מגדולי המקובלים בירושלים בדור הקודם, ומי שנחשב לאחד ממעבירי המסורת של תורת הקבלה על פי דרכו של האר"י הקדוש. לצד גדלותו בתורת הנסתר, הוא היה גם תלמיד חכם בעל ידיעה רחבה בש"ס ובפוסקים, וחיייו היו מוקדשים ללימוד התורה, לעבודת ה' ולהעמקת לימוד הקבלה.

רבי שלמן אליהו נולד בעיר בגדד שבעיראק בשנת תר"ס (1900), למשפחה יהודית מיוחסת. אביו היה רבי אליהו בן משה, שהיה תלמיד חכם חשוב בקהילת יהודי בבל. כבר בצעירותו ניכרו בו כישרונות מיוחדים ושקידה גדולה בתורה. הוא גדל באווירה של תורה ומסורת עתיקה, שהייתה מרכזית מאוד בקרב יהודי עיראק, ובמיוחד בעיר בגדד שהייתה מקום מושבם של גדולי תורה רבים.

בצעירותו למד אצל חכמי בבל והעמיק במיוחד בלימוד הקבלה. באותם ימים הייתה בגדד אחד המרכזים החשובים של חכמי התורה במזרח, ובין הדמויות שהשפיעו על עולם התורה בעיר היה, שממנו שאבו רבים מתלמידי החכמים בדור ההוא את דרכם בלימוד ובפסיקת ההלכה.

לאחר שעלה לארץ ישראל, התיישב בירושלים והמשיך את לימודיו בישיבות ובבתי המדרש של המקובלים בעיר. הוא למד בישיבת המקובלים, שהייתה במשך דורות מרכז חשוב ללימוד הקבלה על פי מסורת חכמי ירושלים. שם העמיק בתורת האר"י הקדוש ובספרי המקובלים.

רבי סלמן אליהו נודע במיוחד בעיסוקו בתורת הקבלה המעשית והעיונית, אך הקפיד תמיד שהלימוד יהיה קשור לעבודת המידות ולשמירת ההלכה. הוא לא ראה בקבלה עניין של ידיעות בלבד, אלא דרך להבנת עומק התורה ולשינוי האדם עצמו.

במשך שנים רבות מסר שיעורים בתורת הקבלה לתלמידי חכמים ולמבקשי תורה. שיעוריו עסקו בדברי הזוהר הקדוש, כתבי האר"י וספרי המקובלים. הוא היה ידוע בכושר ההסברה שלו, ובכך שידע לבאר רעיונות עמוקים בצורה מסודרת וברורה.

רבי סלמן אליהו היה אביו של הראשון לציון רבי מרדכי אליהו, שהיה לימים אחד מגדולי פוסקי ההלכה והמנהיגים הרוחניים של יהדות ספרד בדור האחרון. בביתו של רבי סלמן גדלו בניו על ברכי התורה, ההלכה והקבלה, והוא השקיע רבות בחינוכם בדרך התורה.

מסופר כי בביתו הייתה אווירה של שקידה והתמדה. הוא הקפיד על סדרי לימוד קבועים ועל חיים של פשטות וצניעות. אף שהיה בעל ידיעה רחבה בתורת הסוד, לא חיפש פרסום ולא ביקש מעמד לעצמו, אלא עסק בתורה מתוך תחושת שליחות להעביר את המסורת שקיבל.

רבי סלמן אליהו חיבר מספר חיבורים בענייני קבלה ופנימיות התורה. בין כתביו נזכרים ביאורים על כתבי האר"י ועל עניינים בתורת הסוד, שחלקם יצאו לאור לאחר פטירתו. חיבוריו משמשים עד היום לומדי קבלה המבקשים להבין את שיטת המקובלים הספרדים. בשנותיו האחרונות המשיך לעסוק בתורה ולמסור שיעורים למרות גילו המבוגר. תלמידיו סיפרו על אדם שהיה שקוע בלימודו, בעל זיכרון מופלא ויראת שמיים גדולה.

רבי סלמן אליהו נפטר בשנת תשמ"ג (1983) ונקבר בירושלים. לאחר פטירתו המשיכו בני משפחתו ותלמידיו להפיץ את תורתו ואת דרכו בלימוד הקבלה. דמותו נשארה כאחת הדמויות החשובות בעולם הקבלה הספרדי בדור האחרון – חכם שחיבר בין מסורת חכמי בבל העתיקה לבין עולם התורה של ירושלים.

מורשתו המרכזית היא ההבנה שתורת הסוד אינה עומדת בפני עצמה, אלא משתלבת בתוך חיי התורה השלמים: לימוד גמרא והלכה, תיקון המידות, תפילה בכוונה והתקשרות עמוקה למסורת ישראל מדור לדור.

פדיון כפרות

1599-502-051

שלוחה 2

גם השנה נרתמים לחזונו של מורנו הרב שליט"א להקמת
בית התבשיל עם ארוחות מזינות בכל שעות היום

בפדיון כפרות 40 ₪ לנפש

או בהעברה בנקאית: בנק מזרחי טפחות. סניף 458. חשבון 445404

"ולקחתם לכם פרי עץ הדר...
ענף עץ עבות וערבי נחל"

הציבור הרחב מוזמן
למכירה הגדולה של

ארבעת המינים

בהשגחתו הקפדנית של
הרה"ג אייל עמרמי שליט"א

אתרוגים א.א. מהודרים בהכשר המהודר של
בד"ץ "נווה ציון" בראשות הרב שלום כהן שליט"א

המכירה תחל ממוצאי יו"כ ועד ערב חג הסוכות
מנץ החמה ועד 22:00 בלילה
ברחבת בית הכנסת "חסדי שמואל"
רחוב הרב מן החר 4

עם מורנו כבוד הרב
אייל עמרמי שליט"א

תוכנית מסע הקודש לאומן ומזיבז

ד' - י"א בחשוון תשפ"ז | 18-22/10/2026

תוכנית המסע

יום ראשון - ד' בחשוון תשפ"ז | 18/10/2026

16:30 - מפגש בבתי"א.
לאחר סידורי הבידוק נצא יחד לשער היציאה.
20:00 - המראה בעד"ה מספר טיסה 518 4V.
23:05 - נחיתה בקייטוב.
תפילת ערבית בשדה התעופה התארגנות ויציאה לדרך.
00:20 - נסיעה לאומן. במהלך הנסיעה יערכו עצירות התרעננות לפי הצורך.

יום שני - ח' בחשוון תשפ"ז | 19/10/2026

08:00 - הגעה לאומן, תפילת שחרית.
קבלת חדרים, ארוחת בוקר. מנוחת בוקר לאחר הנסיעה.
ארוחה קלה בצהריים.
זמן חופשי לתפילה, התבודדות וביקור בציון הקדוש.
17:30 - תפילת מנחה בציון רבי נחמן מברסלב זיע"א.
לאחר המנחה יתקיים שיעור תורה והתחזקות.
19:00 - תפילת ערבית.
20:00 - ארוחת ערב חגיגית, דברי תורה, שירה וריקודים מתוך שמחה של מצווה, לינה באומן.

יום שלישי - ט' בחשוון תשפ"ז | 20/10/2026

06:30 - תפילת שחרית בבני החמה.
11:00 - ארוחת בוקר, יציאה לציון של רבי נתן מברסלב זיע"א.
13:30 - הגעה לציון. זמן לתפילה אישית, אמירת תהילים ובקשות.
14:30 - יציאה למזיבז - עירו הקדושה של הבעל שם טוב.
17:00 - הגעה למזיבז, קבלת חדרים, התארגנות.
18:00 - תפילת מנחה.
לאחר מכן עליה לציונו הקדוש של הבעל שם טוב זיע"א.
19:30 - תפילת ערבית, ארוחת ערב, לינה במזיבז.

יום רביעי - י' בחשוון תשפ"ז | 21/10/2026

תפילת שחרית, ארוחת בוקר.
12:00 - יציאה למעיין הבעל שם טוב הקדוש.

לפי המסורת, רבים נוהגים להגיע למקום זה כסגולה לרפואה ולבריאות הגוף והנפש, ומתפללים שכל החולים יזכו לרפואה שלמה בתוך שאר חולי ישראל.
לאחר מכן: ביקור בבית הכנסת העתיק של הבעל שם טוב.
שיעור תורה והתחזקות.
14:00 - ארוחה קלה, מנוחת צהריים וזמן חופשי.
17:30 - תפילת מנחה וערבית, ארוחת ערב מוקדמת, מנוחה מוקדמת לקראת היציאה לפנות בוקר.

יום חמישי - י"א בחשוון תשפ"ז | 22/10/2026

04:00 - יציאה ממזיבז לעבר שדה התעופה בקייטוב.
13:30 - הגעה לשדה התעופה, סידורי טיסה ובידוק.
16:20 - המראה לישראל מספר טיסה 517 4V.
19:20 - נחיתה בארץ הקודש בעזרת ה'.

מחיר
\$1790

דגשים חשובים!

- יש להצטייד בדרכון בתוקף.
- מזג האוויר בתקופה זו קריר, ולכן מומלץ להצטייד בלבוש חם ונוח.
- סדר הזמנים עשוי להשתנות בהתאם לתנאי הדרך, מזג האוויר ולוחות הזמנים של השיטות.
- במהלך כל המסע נשמור על אווירה של קדושה, אחדות, כבוד הדדי ושמחה, ונשתדל שכל אחד ישוב לבית מחזק ברוחו ובאמונתו.

יהי רצון שנזכה שכל התפילות שנעתייר על ציון

הצדיקים הקדושים יתקבלו כרחמים וברצון, ונזכה

כלנו לבריאות איננה, ולשלוט, לפרנסה טובה,

לשלוט בית, לנחם מלך יצאנו חלוצין

ולאזולה השלמה בהארה בימינו, אמן.

עם החזן
והפייטן
נחמן עמרמי
וליווי קלידן

לפרטים והרשמה אשר ברקוביץ:

058-7695295